

eventuelle renter, når der er bevilget henstand med betalingen af skyldig indkomstskat i forbindelse med klage over en skatteansættelse, der har betydning for bidragsopgørelsen. En sådan bestemmelse vil overflødig gøre, at bidragspligtige personer – lønmodtagere m.fl. og selvstændigt erhvervsdrivende – er nødsaget til at indgive en særskilt klage over arbejdsmarkedsbidraget, der i realiteten er uden selvstændigt materielt indhold, for at opnå henstand med bidragsbetalingen.

Endvidere foreslås der etableret hjemmel i arbejdsmarkedsfondsloven og kildeskatteloven til, at der forinden udbetaling af henholdsvis overskydende arbejdsmarkedsbidrag eller overskydende skat – ud over den allerede eksisterende adgang til at modregne i forfaldne offentlige krav – kan ske modregning i uforfaldne restskat mv. henholdsvis uforfaldne restbidrag. Forslaget er for så vidt en fravigelse af de normale betingelser om, at tvungen modregning forudsætter, at der er tale om forfaldne krav. Begrundelsen for sådan fravigelse er imidlertid først og fremmest af hensyn til borgerne. Forslaget vil således bl.a. bevirke, at der ikke længere vil forekomme situationer, hvor en skatte- og bidragsyder i forbindelse med udsendelse af slutskatte- og slutbidragsopgørelsen får udbetalt overskydende skat og samtidig modtager giroindbetalingskort for restbidrag. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for fremgangsmåden ved sådan modregning.

Lov om arbejdsmarkedsfonde indeholder ingen regler om og dermed frister for henholdsvis bidragspligtige personers og de statslige told- og skattemyndigheders adgang til at genoptage en bidragsopgørelse. Da efterfølgende ændringer af en bidragsopgørelse kan have afledt betydning for skatteansættelsen og omvendt, er det fundet hensigtsmæssigt, at skattestyrelseslovens hovedregler om 3-års frist for genoptagelse af skatteansættelser tilsvarende finder anvendelse for genoptagelse af bidragsopgørelser. Slutbidragssystemet sikrer, at en eventuel afledt virkning af en ændret skatteansættelse som følge af genoptagelse efter skattestyrelseslovens regler automatisk udløser korrektioner af arbejdsmarkedsbidraget for det indkomstår genoptagelsen vedrører. Derimod er det fundet nødvendigt at give særskilt hjemmel til, at der uanset genoptagelsesfristerne for skatteansættelser i skattestyrelseslovens §§ 4 og 35, kan foretages ændringer af en skatteansættelse, når det er en direkte følge af en ændret bidragsopgørelse.

Det er fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at indeholdelsespligtige arbejdsgivere, pensionsinstitutter m.fl. i tilfælde, hvor der er foretaget korrekt inde-

holdelse, hæfter overfor de statslige told- og skattemyndigheder for de indeholdte arbejdsmarkedsbidrag. Den foreslåede bestemmelse svarer i det hele til kildeskattelovens hæftelsesbestemmelse vedrørende indeholdt A-skat.

Endelig foreslås der indsat en klagefrist på 3 måneder for klager vedrørende honorarmodtageres og selvstændigt erhvervsdrivendes bidragspligt, der indbringes for Landsskatteretten. Dette svarer til fristen for alle andre klager over spørgsmål i henhold til loven.

3. Provenumæssige konsekvenser

Forslaget om at fjerne de beregningsmæssige arbejdsgiverbidrag medfører, at det særlige loft over lønmodtagerbidraget i Dagpengefonden ikke overskrides i 1997, således at bidragssatsen fastholdes på 8,0 pct. i stedet for at blive nedsat med 0,1 pct. point til 7,9 pct. Provenuvirkningen heraf inkl. den afledte virkning på satsreguleringen med en sænkning på 0,2 pct. er vist i nedenstående oversigt.

Samlet medfører ændringerne, at der undgås et provenutab på ca. 610 mill. kr. vedrørende indkomståret 1997.

En ændring af arbejdsmarkedsbidraget med 0,1 pct. medfører isoleret set et bidragsprovenu på ca. 600 mill. kr.

Mindrereguleringen af overførslerne med 0,2 pct. medfører en besparelse på ca. 360 mill. kr. Dette forudsætter dog ændring af lov om en satsreguleringsprocent med virkning for satsreguleringen for 1997.

Da arbejdsmarkedsbidraget fragår i indkomsten før skatteberegningen, medfører det større bidrag, at skattegrundlagene bliver mindre. Herved fremkommer der et mindreprovenu på 300 mill. kr.

Den lavere satsregulering af overførslerne reducerer skatteprovenuet herfra med ca. 140 mill. kr. i alt. Den lavere satsregulering medfører tillige, at beløbsgrænserne i skattesystemet skal reguleres mindre end ellers. Dette medfører et merprovenu på ca. 90 mill. kr.